गुल्मिभिर्मन्दविक्रिभिः ॥ इति राजनिर्घयटः ॥ | नग्छभूषा, स्त्री, (भूखतेऽनया इति भूषा। नग्छस्य (खन्यस्थ्वें पनसंक्रब्दे दछबम् ॥) भूषा।) ग्रीवासङ्गरः। तत्वर्यायः। ग्रीवेशकम् २।

कर्यटार्नगना, स्त्री, (कर्यटा कर्यट्युक्ता स्वार्नगना॥ स्वार्नः स्त्रीयः गनदेशो यस्याः।) नीनिक्तर्यटी। इति राजनिर्धरः।(नीनिक्तीरिटीशब्देऽस्य गुणा-द्यो स्थाः॥)

कर्यालुः, प्रं, (कर्याय कर्यव्याय खलति पर्याप्नोति। कर्यः + खल् + उन्।) वंशः। रहती। वार्त्ताकी। वर्व्यः। इति राजनिष्ययः॥

कर्यटाइयं, स्ती, (कर्यटं कर्यडकमाइथ्येते स्पर्डते। कर्यट + खा + क्रे + कः।) पद्मकन्दः। इति रा-जनिर्धेर्यटः॥

कराष्ट्री, [न्] एं, (कराटः कराटकः करायः । खस्य घें इनिः।) कत्वायः। खपासार्गः। खदिरः। गी-च्हारः। इति राजनिर्धराटः॥

कर्छः, पुं, (कठि + चच् + हित्तात् नुम्।) मदन-टक्तः। हति मेदिनी॥ होमनुखादिहरसुनि-परिमितस्थानम्। यथा,—

"खातादाहोऽजुनः नगरः सर्वेषु छित्रयं विधिः" ॥ इति तिथादितन्तम् ॥ (वग्रम्ब्द "क्योरुः"।

इति ठः। उसं १ । १०५ ।) स्रीवापुरीभागः॥ तत्पर्यायः। मनः २ । इत्यमरः। २ । ६ । ५०॥ (यथा, ज्ञानुन्तवे। १म चङ्को।

"विकचसरसिजायाः स्तोकिनिर्मृत्तकार्यः विजिमिवकमेलिन्याः कर्क्षश्चन्तजालम्"।) खन विश्वज्ञनामभोडग्रदलपद्ममन्ति । यथा,—

"तद्रक्रेन्तु विश्व हाखां दन्नवोड्श पश्चम् । खरैः बोड्श भिर्युक्तं धूमवर्थीर्म हाप्रभम् ॥ विश्व द्वपद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भुतम्" ॥ इति गौतमतन्त्रम् ॥ निकटः । ध्वनिः । इति मेदिनी ॥

कराहकू ियाका, स्त्री, (कराह इव कराह ध्वनिस्य कूया-यतीति। कराह + कूया + राष्ट्रक् । टापि चत इत्वं च वीकायाः कराहतु स्वस्य स्टब्धिनिस्तिप्रसिद्धेः।) वीका। इति हेमचन्द्रः॥

कारतनासिका, स्त्री, (कारतको सम्यानां कारहिये सास्ते इति। कारह + सास + रावृन् + टापि स्वत इतं च।) सम्यागिवावेसकार ज्युचकी दि। इति प्रस्टमाना॥

कराठ नीड़कः, पं, (कराठे निकटस्ये नीड़े प्रभून हुड़ा कायति श्रष्टायते । कराठ + के + कः । यदा कराठे प्रासाद कादीनां श्रिरोभागे नीड़ं यस्य + कप्।) चिक्रपद्यी। इति चिकाराड श्रेषः। चिक्रदित भाषा॥

कराठनीचकः, एं, (कराठं धारकस्य कराठादिकमूर्ड-स्थानं नीचयित स्वशिखाकज्ञतेन नीचवर्यं करो-तीति। कराठ + नीच् + शिच् + ख्वच्। स्यया कराठे शिखायभागे नीचवर्याऽस्य कप्।) उच्चा। इति शब्दमाचा। ससाच इति भाषा॥

काळ्याधकः, यं, (काळे पाध इव कायति प्रकाशते। काळपाध + के + कः।) इन्तिमलवेळकर जाः। इति शब्दमानाः। करण्यूषा, स्त्री, (भूक्यतेऽनया इति भूषा। करण्यः भूषा।) यीवानकारः। तत्यव्यायः। येवेयकम् २। इत्यमरः। २। ६। १०४॥ येवेयम् ३ येवम् ४। इति प्रन्दरत्नावनी॥ राचकः ५ निक्कम् ६। इति जटाधरः॥

कर्मामः, पं, (कर्रे कर्म्यचे धारणीयो मिषाः। कर्म्य मिषार्वा।) गलदेश्वधारणीयमिषाः। तत्-पर्यायः। काकलम् २। इति चिकाग्रश्चेषः॥

कर्ग्यः, चि, (कर्ग्ये + भवः। प्रशेरावयवत्वात् यत्। ६।१। २१३।) कर्ग्योद्भवप्रव्दादिः। इति या-कर्म्यम्॥ "चकु इविसर्ज्यनीयानां कर्ग्यः"। पां। १।१। ६ वार्त्तिके॥)

कर्ग्छान्नः, एं, (कर्ग्छे कर्ग्छाभ्यन्तरे खन्निः पाचन-रूपानिर्यस्य।) पची । इति निकारहक्षेत्रः॥

कराठालः, षुं, (कठि + आलच्।) श्रूर्याः। युद्धम्। नीका। खनिचम्। इति विश्वः॥ क्रमेलकः। गोगोप्रभेदः। इति मेदिनी॥

काछाला, स्त्री, (कटि + खालच् + टाप्।) जालगो-ग्रीका। इति जिकागुशेषी मेदिनी च॥

काण्डिका, स्त्री, (काण्डो भ्रष्यतयास्यस्याः। काण्ड + ठन् टाप्च। यदा काण्डयति काण्डं भूषयति या। कठि + शिष् च् + एवुक् + टाप् स्वत इत्वद्यः।) काण्डाभरणम्। इति हेमचन्द्रः॥ एकनरी काण्डी इति भाषा॥

करही, स्त्री, (करह + खन्यार्थे हीप्।) खन्य करह-वेद्यनरच्चचम्मादि। इति ग्रब्दमाला॥ गलः। इत्यमस्टीकायां अस्तः॥

कर्ग्छीरवः, एं, (कर्ग्छां रवी यस्य।) सिंहः। इति चिकारह्मोषः॥ पारावतः। इति राजनिर्धर्ग्छः॥ मत्तकृती। इति सारस्ततः॥

करण्डीरवी, स्त्री, (करण्डीरव + गौरादित्वात् जातौ वा छीष्।) वासकटन्दः। इति राजनिर्धयुः॥ करण्डेकानः, पुं, (करण्डे + कानः चीरोदमत्यानोद्भव-विवपाननिदर्भनरूपनीलवर्षा वस्य । सप्तम्या ख-लुक्।) मङ्गादेवः। इति चिकास्हर्षेषः॥ (करण्डे जीवानां करण्डदेशं कानः कानस्वरूपेय वर्तते। यहा करण्डदेशपर्य्यन्तं खाकम्य तमःप्रधाना माया खस्यस्य । परमात्मनः मायाभ्रवनितचिपादत्वात् तथात्मम्। एष सर्व्यदः सर्व्यान्तर्यामीत्रयः। एत-स्मात् पादचयादन्यत् नुरीयं निष्कानं निष्पा-धिकं भ्रिवपादमन्ति॥

यथा, माखुक्योपनिषदि।

'सर्वे होतदृश्द्वायमात्मा त्रद्धा सोऽयमात्मा चत्रव्यात"॥२॥

"जागरितस्थानो विद्याद्यः सप्तानु रकोनवि-प्रतिमृखः स्यूजभुक् वैश्वानरः प्रचमः पादः" ॥३॥ "स्वप्रस्थानीऽन्तःप्रद्यः सप्तानु रकोनविंप्रति-

मुखः प्रविविक्तभुक् तैज्ञसो दितीयः पादः"॥ ॥ "यत्र सप्तो न कश्चन कामं कामयते न कश्चन खन्नं प्रश्वित त्रमुक्षम् । सृषुप्तस्थान रकीभूतः प्रज्ञानयन रवानन्दमयो ज्ञानन्दभूक् चेतोमुखः प्राज्ञक्ततीयः पादः"॥ ॥ ॥

वार्

"एम सर्वेश्वरः एम सर्वेच एमीऽन्तर्थागेव-योनिः सर्वस्य प्रभावाष्ययो हि भूतानाम्" ॥ ६ ॥ "नान्तः प्रचं न वहिः प्रचं नोभयतः प्रचं न प्रचानघनं न प्रचं नापाचमदृष्टमयवहार्यम-याह्ममचच्यमचिन्यमयपदेश्वमेनात्मययसारं प्रपद्मोपग्रमं शान्तं शिवमदैतं चतुर्धेमन्यन्ते स ष्यात्मा स विच्चेयः"॥ ०॥)

नगड़नं, सी. (कड़ि + भावे च्युट।) उदृख्कादिना तगडुकादेनिर्मेकीकरग्रां। इति हेमचन्द्रः। काँड़ान इति भाषा॥

कखनी, स्ती, (कखाते तुषादिरपनीयते पुनया। कड़ि + करणे ज्युट्। छीप्च।) उदृखलम्। इति चि-काख्येषः॥ (यथा, मनुः। ३। ६८। "पञ्चस्ना यहस्थस्य चुक्कीपेषस्युपक्करम्। कखनीचीदनुस्मस्य वधाते यास्तवाह्यन्"॥)

कारहरा, स्त्री, (कड़ि + खरन् टापच्।) महासायः। महानाड़ी। इति हैमचन्द्रः॥

"तनं प्रविश्वनीनां याः कर्राः वाज्यप्रकाः। वाज्ञोः कम्मेच्यकरी विश्वनीति हि सोचते"॥ इति च सुश्रतः॥)

काखुः, स्त्री, (काखते प्रदीरं माद्यति चासात् उष्णभौषातत्वात्। यदा 'काख्यति कागुमुक्तं करोति प्ररीरम्।कड़ि + मदे। 'स्माप्यादयस्य''। उसार्। ३८। इति कुः।) कागुः। इति राय-मुकुटः॥ (ग्रं ऋषिविष्रेषः।

(यथा, विष्णुपरागे १ | १५ | ११ |
"तखुर्नाम सुनिः पूर्णमासीद वेदविदां वरः ।
सरम्ये गोमतीतीरे स तेपे परमं तपः" ॥
तद्विरगं तत्रेव १मां भे १५ खध्याये द्रष्ट्यम् ।)
काखुरः, पं, (काखं राति ददातीति । "खातीनुपसर्गे

कः"। ३। २। ३। एषीदरादित्वात् इदः।) कारवेद्धकता। कुन्दरहणम्। इति राजनिर्धयुटः॥ काखुरा,स्त्री,काखुं राति। काणू + रा + कः। इदस्य। तत्याप्।) कपिजच्छुः। चावस्त्रपणी। इति राज निर्धयुटः॥ (शुक्काण्मिणाच्दे विशेषीऽस्य वक्षयुः॥

काष्ट्रः, स्त्री (काष्ट्रय + सन्पदादित्वात् किए चलोप-यलोपौ।) रोमविशेषः। चल्लानि खोस् इत्यादि भाषा। (यथा, भागवते। २। ०। १३।

"वस्त्रेन कच्छपवपुर्विद्धार गोचं

निहाक्त्योऽहिपरिवक्तं कथाय कःगडू"॥)
तत्पर्यायः। खर्जाः २ कय्डूया ३। इत्यसरः ।२।
६। ५३॥ कय्डूति ४। इति तट्टीका॥ कय्डूय
नम् ५। इति राजनिर्धेखः॥
तिकात्मा यथा,—